

عنوان مقاله:

تجزیه چاره ساز: نیرویی مثبت و یا منفی برای کاهش یا اجتناب از درگیری مسلحانه

محل انتشار:

ماهنامه پژوهش ملل، دوره 3، شماره 35 (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 20

نویسندگان:

سیدامین حبیبی - کارشناسی ارشد روابط بین الملل، دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران مرکزی

شهریار رحیم لی - کارشناسی ارشد روابط بین المللی دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران مرکزی

خلاصه مقاله:

در پرتو رواج جهانی حرکت های تجزیه طلبانه، برخی بعنوان آخرین راه حل برای مردمی که خود، خودمختاری داخلی را نمی پذیرند و همچنین با نقض گسترده حقوق بشر توسط یک رژیم سرکوب گر مواجه هستند، پیشنهاد تجزیه چاره ساز را مطرح می کنند. بحث زمانی دوباره تجدید شد که دیوان دادگستری بین المللی در سال 2008 رای مشورتی خود را مبنی بر استقلال کوزوو اعلام کرد، و موافقان و منتقدان تجزیه چاره ساز توانستند نظرات و شواهد خود را در جهت حمایت و همچنین با نقض گسترده حقوق بشر توسط یک رژیم سرکوب گر مواجه هستند، پیشنهاد تجزیه چاره ساز را مطرح می کنند. بحث زمانی دوباره تجدید شد که دیوان دادگستری بین المللی در سال 2008 رای مشورتی خود را مبنی بر استقلال کوزوو اعلام کرد، و موافقان و منتقدان تجزیه چاره ساز توانستند نظرات و شواهد خود را در جهت حمایت و همچنین مخالفت های بین المللی در نتیجه این پرونده ارایه کنند. چنین مسایلی تا به حال سوالات عمده و بی پاسخی شامل این سوال که، آیا اتخاذ و اجرا جدایی جبرانی در حقوق بین المللی می تواند نیروی مثبت برای پیشگیری و یا کاهش منازعات مسلحانه باشد را بوجود آورده است. این نوشتار بحث های پیرامون عنوان تجزیه چاره ساز را ناقص یافته، و می پندارد مباحث تجربی و تیوریک در تقابل با تجزیه چاره ساز با استانداردها و معیارهای بین المللی متقاعد کننده تر و همسوتر هستند. تصمیم سازان قانونی بین المللی و مدیران منازعات باید به منظور توجه بیشتر به امنیت و صلح بین المللی برای بکارگیری مواردی همچون تجزیه چاره ساز ملاحظات بیشتری به خرج دهند.

کلمات کلیدی:

تجزیه طلبی، تجزیه چاره ساز، حقوق بشر، اقلیت ها، حقوق بین الملل، درگیری مسلحانه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/949033>

